

Szabadság

A Magyar Népi Szövetség
udvarhelymegyei hetilapja

Megjelenik minden kedden reggel
Felelős szerkesztő: Imets János

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Székelyudvarhely, Kossuth-utca 34.

**ÉLJEN A
ROMÁN NÉPKÖZTÁRSASÁG
a dolgozók hazája!**

A Román Népköztársaság kikiáltásának egyéves évfordulója

A Román Népköztársaság egyéves évfordulóját ünnepli az ország dolgozó népe. 1947 dec. 30-án a dolgozó nép kizsákmányolója ellen folytatott erőteljes harcának következményeképpen eltávolította az ország éléről a monarchiát megszemélyesítő Hohenzollern-Sigmaringen Mihályt, az ország legnagyobb földesurát, gyárosát, bankárát és az angol-amerikai imperiális ügynökét. Ezzel ledöntötte a reakció fellegvárát. A Román Munkáspárt vezetésével a dolgozó nép megalkotta a Román Népköztársaságot, s ezzel a hatalom azok kezébe került, akik dolgoznak, élükön a munkás-osztályal.

Ebben az évben hazánkban mélyreható változások történtek. 1948 hazánk történelmében az az év lesz, melyben a dolgozó nép a munkásosztály élcsapatának irányítása mellett lerakta a szocializmus nagy épületének alapjait.

A munkás-osztály vezető és irányító szerepe az országban.

A proletár-osztály nagy tanítóinak, Marx-Engels-Lenin- és Sztalinnek tanításait követve a RMP vezette a munkás-osztály és az egész nép osztályharcát a kizsákmányolók ellen. Vezette és irányította népi demokráciánk teljes politikai, gazdasági és kulturális életét. A munkás-osztály egységének visszaállításával a Munkáspárt még nagyobb tekintélyt szerzett a dolgozó tömegek előtt.

A nagy nemzetgyűlési választások a népi demokrácia fényes győzelmét jelentették. A leadott szavazatok egyuttal szavazatok voltak a Román Népköztársaság új alkotmányára is.

A városi és falusi dolgozók a Munkáspárt köré csoportosultak. Ezt tükrözik vissza tömeg-szervezeteink is, mint az Ekés Front, Magyar Népi Szövetség stb., mert mind elismerik a RMP vezetőszerepét. A Munkáspárt júniusi határozata nyíltan megmondja, hogy a kapitalizmusból a szocializmusba való átlépésnél az osztályharc nem szűnik meg, sőt még jobban kiéleződik és különféle változatokban jelenik meg.

Az államosítás

Ez év legnagyobb győzelme az ipari-vállalatok, bankok, biztosítóintézetek, bányák, szállítási-intézmények, mozik és az egészségügyi intézmények államosítása volt.

Ezzel a forradalmi lépéssel a népi demokrácia elindult a szocializmus útján. Az államosítás után a gyárak, az üzemek termelése

megváltozott. A munkások, technikusok, mérnökök már nem a kizsákmányolók, hanem a dolgozók összességének érdekében munkálkodnak. A munkások öntudata és forradalmi lendülete megnövekedett. Elmunkások döntenek meg az előirt normákat.

Az üzemek termelése már szocialista jelleget öltött. Még vannak nehézségek, de a gyárak és üzemek nagy többsége már elérte az 1938 évi termelési színvonalat. Mint termelési eredményt meg kell állapítanunk, hogy az ezredik traktor elhagyta a gyárat, mellyel az ipar a dolgozó földművesség munkáját támogatja.

A megvalósítások alapján, a Munkáspárt javaslatára, a kormány a munkás-osztály életszínvonalának emelésére több-izben árleszállításokat eszközölt és a kenyérellátását megjavította. Az állami üzletek felállítása a még mutatkozó hiányokat is meg fogja teljesen szüntetni. A munkásosztály harcában nem ismer lehetetlent és megfeszített munkájával napról-napra az életszínvonal megjavításán fáradozik.

A munkásosztály és a dolgozó parasztság szövetsége.

A dolgozó földművesség megérezte azt a segítséget, amelyet a munkás-osztály adott neki. Az állami mintagazdaságok, a traktor és gépállomások segítséget adtak a nehézségek leküzdésében.

Az osztályharc, mely egyfelől a földbirtokosok és zsiros gazdák, másfelől a szegény és középparasztság között kiéleződött, mind erőteljesebben folyik a kizsákmányolás ellen. A gabonabeszolgáltatást, az új adóügyi politikát mind dolgozó parasztságunk érdekében valósították meg. A Munkáspárt és a mezőgazdasági munkások szakszervezete támogatja a földműveseket, hogy az osztályharcot eredményesebben vívassák meg.

A tömegek érdekeit szolgáló új törvények.

A Munkáspárt javaslatára március elsején lépett életbe az új igazságügyi törvény. Az igazságszolgáltatás már nem a kizsákmányolók érdekeit szolgálja. A népbírák működése teljesen a dolgozó

nép érdekeit van hivatva m deni.

A tanügyi törvény, amely ez év őszén lépett életbe, megszüntette a különböző jellegű és szellemű iskola-típusokat és az egységes állami iskolákat vezette be. A Munkáspárt javaslatára készült eme törvény alapján a munkás-osztály és dolgozó földművesség gyermekeinek tízezrei léptek az új iskola falai közé, hogy a Román Népköztársaságnak hasznosabb tagjává válhassanak. A szakiskolákban tanuló ifjak mint új káderek lesznek majd építői a szocializmusnak.

A népi demokrácia nemzeti politikája.

Abban a közös harcban, amelyet a román nép a nemzetiségekkel együtt az egyenjogúság alapján folytat a kizsákmányolók ellen, őszinte igaz barátság fejlődött ki közöttük. Az alkotmány, a politikai, gazdasági és kulturális intézkedések és az új törvények mind a nemzetiségek egyenjogúságát biztosítják.

A Román Munkáspárt határozata a nemzeti kérdésben egy újabb fegyver, amelynek segítségével harcolni kell a bel- és külföldi reakció, a sovinizta és nacionalista megnyilatkozások ellen.

A Román Népköztársaság erős oszlopa a demokratikus és anti-imperialista tábornak

Hazánk ez évben is folytatta harcát függetlenségéért, szuverenitásáért és az általános béke megvédéséért. A Szovjetunió és a Román Népköztársaság között megkötött baráti és kölcsönös segélynyújtási egyezmény is ezt szolgálja. A Szovjetunió nagylelkűségét bizonyítja az, hogy a jóvátéti adósságnak 50 százalékát elengedte. A dunai konferencián Belgrádban, valamint a Nemzetek Szövetségének párizsi értekezletén a szovjet-küldöttség volt a népek jogainak és érdekeinek legnagyobb védelmezője.

A Román Munkáspárt tagjai, az egész dolgozó néppel együtt tudják, hogy a Szovjetunió önzetlenül harcol az imperializmus és az újabb háború ellen, a béke megvédése érdekében. A Bulgáriával, Magyarországgal és Csehszlovákiával megkötött szerződések is ezt a célt szolgálják. A Szovjetunió a kapitalista országok munkásságának harcát együttérzéssel figyeli és támogatja.

A RMP irányítása és vezetésével, a munkásosztály és hazánk összes dolgozói megértették,

A Román Népköztársaság Himnusza

Lehulltak a láncok, a régi igák,
a munka s a munkás az élen.
Most fölfele, a csucs fele dobban a láb,
a végzet nem ur már a népen.

Hogy éljen — kívánjuk —
a Köztársaságunk!

Előre, előre tovább. Közös utat a
munkás, földész s a tanult keze vág
Viruljon, viruljon a Köztársaság!

El innen a korhadó gátakat, el!
Erőnk az ár sodra zúgja,
A szélben im új lobogókat emel
az egység, a béke s a munka.

Hogy éljen — kívánjuk —
a Köztársaságunk!

Előre, előre tovább! Közös utat a
munkás, földész s a tanult keze vág
Viruljon, viruljon a Köztársaság!

Igy — arccal a cél fele — bizva megyünk,
mi: hősei száz diadalnak.

Vedd, Uj Haza, vedd a szívünk s a kezünk,
mert küzdeni érted akarnak.

Hogy éljen — kívánjuk —
a Köztársaságunk!

Előre, előre tovább! Közös utat a
munkás, földész s a tanult keze vág,
Viruljon, viruljon a Köztársaság!

hogy csak úgy tudják felépíteni a szocializmust, ha öntudatos osztályharcukkal küzdenek a kizsákmányolás és a reakció minden megnyilvánulása ellen.

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs mondja: „A proletáriátus forradalmi pártjának politikai erői nem engednek meg, hogy egy helyben álljon, hogy pihenjen, mivel az erő mindig előre viszi a marxista-leninista eszmék alapján.” A kapitalizmusból a szocializmusba való áttérés forradalmi munka. Ezen az uton újabb és újabb kötelességek kerülnek előtérbe.

A terv-gazdálkodás

1949 január elsejétől meg kell valósítani az első állami gazdasági tervet. Ennek célja a kizsákmányolás megszüntetése és a dolgozó-tömegek életszínvonalának emelése.

A dolgozó-földművesség felemelése

A téli hónapok alatt a Munkáspárt minden tagjának kötelessége a dolgozó nép felvilágosítása és előkészítése az elkövetkezendő vetési csatára. Meg kell erősíteni a munkás-paraszt szövetséget.

Új törvények alkotásával.

a közigazgatási törvény életbeléptetésével, majd a nép-tanácsok veszik át a helyi állami hatalmat és így mind nagyobb és nagyobb dolgozó tömegek vesznek részt az ország kormányzásában és vezetésében.

A Román Népköztársaság hadseregére

úgy a Munkáspárt, mint a kormány is nagy gondot fordít. Így lesz igazi védője népi demokráciánknak és mindazoknak a vívmányoknak, amelyeket a munkásosztály és annak pártja vivott ki.

A Román Munkáspártnak

úgy gazdasági, mint politikai célja is az, hogy az emberek anyagi jólétét biztosítsa és népi demokráciánkat még jobban megerősítve a szocializmust felépítse. A Munkáspártnak ébernek kell lennie harcában, mert csak így tudja a szocializmust megvalósítani. Minden tagja legyen felfegyverezve Marx, Engels, Lenin és Sztálin tanításaival.

A szakszervezeteknek nagy szerepük lesz az elkövetkezendő időkben a szocialista munkaversenyek fejlesztése és a munkásosztály harcképességének növelése terén.

Az ifjúságnak és a Demokrata Nők Szövetségének mozgalmát nem szabad figyelmen kívül hagyni. Fokozott munkával kell segíteni e mozgalmak erősödését és kiszélesítését.

A Munkáspártra vár az a feladat, hogy a kizsákmányoló osztály és a reakció mesterkedéseit visszaverve, az ittlakó népek nemzetiségi jogai alapján, a népek közötti barátságot, a közös hazai iránti ragaszkodást és szeretetet még jobban megerősítse.

Hála a Szovjetunió iránt

A Szovjetunió népei iránti ragaszkodást, szeretetet és hálát mind jobban el kell mélyíteni a dolgozó nép lelkében. Ismertessük meg népeinkkel a Szovjetuniót és annak politikai, gazdasági és kulturális eredményeit. Ennek alapján tömegeink határozottan vissza tudják utasítani az imperializmus mesterkedéseit, tudva azt, hogy a Szovjetunió egyedül a béke igazi őre.

Sajátítsuk el Marx-Engels-Lenin-Sztálin diadalmos eszméit, hogy a RMP irányítása és vezetése mellett az elkövetkezendő időkben mind több és nagyobb győzelmet vivjunk ki. B. S.

Az Ifju Munkás Szövetség a munkásifjak nevelése érdekében

Az Ifju Munkás Szövetség megyei bizottsága munkaterve szerint egyik legfőbb feladatának az ifjúság nevelését tűzte ki maga elé. Ennek a feladatnak az elvégzése nagyfontossággal bír azért, mert ezzel ifjainkat olyan politikai színvonalra tudjuk emelni, hogy szembe tudjanak szállni a reakció megnyilvánulásaival és azokat leleplezve megtisztíthatják soraikat az oda nem tartozó elemektől.

Az ifjúság nevelése érdekében az IMSz megyei bizottsága november 1-én esti káderiskolát indított, mely február közepéig tart. Ezen a káderiskolán 18 ifju vesz részt, akik már eddigi munkájukkal is bebizonyították azt, hogy akarnak tanulni, hogy szervezetünk munkáját nagyobb eredménnyel tudják végezni.

E káderiskola hallgatói magukévá tették a tanulás fontosságát és minden tehetségükkel tanulnak, hogy megismerhessék demokratikus rendszerünk fejlődésének irányát és a tanultakat tovább tudják adni azoknak az ifjaknak, akik még nincsenek tisztában a politikai kérdésekkel.

A káderiskolán kívül tanulmányi kört alakítottunk azoknak az ifjaknak a részére, akik még nem vehetnek részt a káderiskolán, mert politikailag még nem állnak azon a színvonalon, hogy az iskola anyagát megérthessék. Ebbe a tanulmányi körbe 20 ifju jelentkezett.

Hogyha minden ifju magáévá teszi a szervezet előtt álló feladatokat és

szabad idejét a tanulásra fordítja, akkor politikai felkészültségük meg fogja őket védeni attól, hogy higgyenek a reakciótól elkezdett rémhíreknek, sőt e hírek terjesztőit leleplezve, komoly segítséget adhassanak demokratikus rendszerünk megerősítéséhez. Ifj. Á. S.

A tanonckérdés Székelykeresztúron

A keresztúri vegyes szakszervezet gazdasági reszortja az utóbbi időben tüzetesen foglalkozott a tanonckérdéssel. Működésével oda hatott, hogy most már a tanoncok rendesebben látogatják a tanonccsokolát, hogy itt több nevelést kapva, méltó szakmunkásaivá váljanak Népköztársaságunknak. Mindezek ellenére rá kell mutatnunk arra, hogy a kisiparosság egy része még mindig nem tette magáévá a tanoncoknak járó koszt-pénz kifizetésének ügyét és így egyre hátráltatja e séreimek elintézését.

Kívánatos már, hogy a kisiparosság tegye végre magáévá a tanonckérdés végleges elintézését és hagyja abba a kizsákmányolást. Ott, ahol még nem folyósították a tanoncoknak jól megérdemelt illetményeiket, haladéktalanul igyekezzenek egyenliteni azt.

Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy az idők szavát a kisiparosságnak még csak kis része értette meg Keresztúron Borsos Dénes.

SZAKSZERVEZETI ROVAT

Faliújságverseny és kiállítás Székelyudvarhelyen

Az 1918 december 13-iki események emlékére, — amikor a munkásság tüntetést rendezett Bukarestben, több kenyérért és emberi jogokért és az akkori Brătianu-kormány a munkásságba bejelövetett, — faliújság-versenyt rendezett a Megyei Szakszervezeti Tanács a többi demokratikus szervezetekkel együtt. A versenyben részvevő faliújságokat a szakszervezetek székházának nagytermében állították ki. A versenyben a szakszervezetek 22 faliújságja, a demokrata nők szövetségének 5 faliújságja, a zsidó-népközösségnek 1 faliújságja és a demokrata diákszövetség egy faliújságja vett részt.

A verseny első díját tartalomra a kereskedelmi és magánalkalmazottak szakszervezete, küllalakra a művészek, írók, újságírók szakszervezetének faliújságja nyerte el. A két szakszervezet könyvtudományban részesült.

Dicséretben részesültek még a ruházati szakszervezet, az erdészeti hivatal, a mezőgazdasági kamara, a vas- és fémipari szakszervezet, a községi alkalmazottak szakszervezete, az IPEIL, és a mérleghitelesítő hivatal faliújságjai. A nyugdíjasok tábláját nem nevezhetjük faliújságnak, csak nagyon szép rajznak.

Ez a faliújság-verseny, az eddigiekhez viszonyítva, nagy fejlődést mutat, mert nagy általánosságban a faliújságok saját készítményűek voltak, meglátzott rajtuk a kollektív munka és az általános jellegű cikkek helyett sok olyan cikk volt, ami az illető szervezet belső problémáival foglalkozott.

Azonban sok hiányosságot is tapasztaltunk a faliújságoknál. Egyesek a tartalomra fektették a fősúlyt, elhanyagolva a külsőt, mások pedig éppen fordítva, a küllalakat tartották fontosabbnak.

Megállapíthatjuk azt, hogy még mindig nem értették meg, tulajdonképpen mi is a faliújság, hogy annak mindig újnak kell lennie, nem csak cikkekben, hanem küllalakban is. Hogy vissza kell tükröznie az illető szervezet, üzem, vagy intézmény belső életét, problémáit, eredményeit és hiányosságait. Ehelyett a cikkek leginkább általános problémákkal foglalkoztak, előfordult az is, hogy egy és ugyanazon témáról négy cikk jelent meg egy faliújságon. Egyes cikkek olyan hosszúak és sűrű sorokban vannak írva, hogy az olvasót kifárasztják.

A fenti hibák megtalálhatók az első díjat nyert, valamint a megdícsért faliújságoknál is, de még nagyobb mértékben azoknál a faliújságoknál, amelyeket nem említettünk meg.

A kiállítás rosszul volt megszerelve, nem volt eléggé népszerűsítve, a teremben hideg volt s így a kiállításnak nagyon kevés látogatója volt és a látogatók sem tudták a hideg miatt a cikkeket végigolvasni. A kiállított faliújságok egymás hegyén-hátán voltak összezúfolva.

Ki volt ugyan téve egy postaláda, hogy a látogatók véleményüket megírva, abba bedobhassák, de nem volt a ládára ráírva, hogy milyen célt szolgál, így a látogatók nem tudták, miért van odatéve.

A kiállítás olyan teremben volt, amelyet általában gyűlések tartására szoktak használni s így mivel a teremre szükség volt, a faliújságok csak négy napig voltak kiállítva, s ezek mind munkanapok voltak, így a dolgozóknak idejük sem volt, hogy meglátogassák. A teremben nem volt senki, aki a látogatóknak magyarázattal szolgált volna.

A versenyt elbíró bizottság tagjai nem vették elég komolyan feladatukat, felületesen bírálták a faliújságokat.

A faliújság szerkesztő bizottságok nem dolgoztak rendszeresen és nem hozták pontos időben a faliújságot. Így voltak olyanok is, akik csak 13-án hozták el faliújságjukat.

x **Boltkezelőt keres a korondi „Petőfi” szövetkezet igazgatósága** 1949 február 1-re. Jövedelem: havi 2000 lej fixfizetés és természetbeni lakás, 4 százalék forgalmi jutalék a 8 százaléknál magasabbra kalkulálható és 1 százalék forgalmi jutalék a 8 százalékra, vagy annál alacsonyabban kalkulálható árak után. Szükséges óvadék: 50 000 lej készpénz és 350 000 lejes fedezeti váltó két jó kezessel. Jelentkezőknek igazolnók kell, hogy politikailag nem esnek kifogás alá. Az engedélyek átírásával járó költségek a boltkezelőt terhelik, viselni kell ezen kívül a betegsegélyző járulék 3/7-ed részét és a fizetés utáni adót teljes egészében. Havi forgalom 3—400 000 lej, ami azonban könnyen fokozható. Pályázati határidő 1949 január 8. **Az igazgatóság.**

Az „ARDEALUL” állami élelmiszerüzlet

ezutou hozza a vásárló közönsége tudomására, hogy raktárába újabb nagyobb árumennyiség érkezett, melyet a Kossuth-utca 7 szám alatti üzletében olcsó áron bocsát forgalomba. Nagy választék van az alábbi árukból:

**bor, likőr, pálinka, konzervek, hús-
áru, bonbonok, fűszerfélék, kávé-
pótlék, ceet, vegyületek, serbicszir,
sajtok, naponta friss hentesáru,
halkonzervek, stb.**

TANULJUNK EGYÜTT

A szakszervezetek szerepe és feladata

A szakszervezet a munkásság politikai és gazdasági érdekvédelmi szerve, mely az osztályharc alapján viszi a harcot a kapitalista kizsákmányolás megdöntéséért — állapította meg Marx Károly, a tudományos szocializmus megteremtője.

A Marx és Engels által megalapított tudományos szocializmus világosan mutatott rá arra, hogy a munkásosztály gazdasági problémája csak úgy oldható meg, ha harcát az osztályharc alapján politikai és gazdasági vonalon egyaránt viszi. A munkásosztály gazdasági kérdései csak a kapitalista társadalom megdöntésével és a szocialista társadalom megteremtésével oldhatók meg.

A szakszervezetekre hárult a feladat, hogy megszervezzék a dolgozók széles tömegét és az osztályharc alapján szembeállítsák a tőkés társadalmi rendszerrel. Ennek érdekében a szakszervezetek nemzetközi szervezet felállítására törekedtek, hogy harcukat

a nemzetközi kapitalizmussal szemben eredményesen tudják megvívni. 1945 szeptemberében alakult meg a szakszervezetek világszövetsége, az egész munkásság hatalmas világszervezete, mely hivatva van arra, hogy a szakszervezetek harcát nemzetközi sikon vezesse az imperiálisták ellen.

A fentiek szerint a szakszervezetek szerepét Marx és Engels úgy állapították meg, hogy azok harcoljanak az osztályellentétől mentes társadalom megvalósításáért, az embernek ember által való kizsákmányolása ellen.

Míg a szakszervezetek szerepe világviszonylatban egységesen van megállapítva, addig a szakszervezetek feladata országoként változik. Más feladatok előtt állnak azok a szakszervezetek, amelyek gyarmati országokban dolgoznak, mások a feladatai a kapitalista országokban lévő szakszervezeteknek és mások a népi demokrácia országainak és a Szovjetunió szakszervezeteinek feladatai.

A szakszervezet a gyarmati országokban

A gyarmati országokban működő szakszervezetek a munkásság gazdasági és politikai érdekeinek megvédelme mellett még harcot kell, hogy folytassanak országuk

nemzeti függelenségéért is. Ebben a harcukban már nem csak a belföldi, hanem a külföldi, illetve az elnyomó ország kapitalistáival is közvetlen harcban állanak.

A szakszervezet a kapitalista országokban

A kapitalista országokban működő szakszervezetek feladataik végrehajtásánál szemben állnak az egész fennálló társadalmi és gazdasági rendszerrel, sőt magával a kapitalistákat védő államhatalommal is. A szakszervezetek a kapitalista rendszer gyöngítésére és a munkásosztály gazdasági színvonalának emelése érdekében a legélesebb gazdasági harcot vívják. Minden béremelés, vagy munkaidő-csökkentés komoly eredmény a munkásság részére, mely őt erősíti és osztály ellenességét gyöngíti. A kapitalista országok szakszervezeteinek nem áll érdekében a természetes emelése, mert az nem a munkásosztály életszínvonalát emeli, hanem a tőkés társadalmi osztályt juttatja nagyobb haszonhoz s járul hozzá gazdasági erősödéséhez.

A kapitalista országokban működő szakszervezetek feladata politikai vonalon, hogy a munkásság vezető pártja mögé felsorakoztatva a munkásságot, igyekezzenek olyan politikai tulsúlyt biztosítani,

A szakszervezet a népi demokráciában

A népi demokratikus államokban, ahol a politikai hatalom már a munkásosztály kezében van, lényegesen más a szakszervezetek feladata, mint a kapitalista országokban. Itt már a munkásosztály nem szabadprédája a tőkésosztálynak, mert a fennálló rendszer itt már a munkásosztály érdekeit védi.

A népi demokratikus államok szakszervezeteinek a munkásságot rá kell nevelniük arra, hogy minden, ami az állam tulajdonát képezi, úgy tekintsenek, mint a sajátjukat, — a közösség tulajdonát. Minden erejükkel igyekezniük kell

a termelés fokozására, mert itt a természetes emelkedése nem munkanélküliséghez, hanem a munkásság életszínvonalának emelkedéséhez vezet. Hangsúlyozni kell a munkásság előtt a termelő eszközök jókarban tartásának fontosságát, mert csak tökéletesen jókarban tartott termelőeszközökkel lehet a termelést fokozni. Fel kell világosítani a szakszervezetnek a munkásságot, hogy a termelés tervszerűsítése következtében nem árt az állam tulajdonát képező egyes cikkekből feleslegesen többet termeljenek a más fontos közszükségleti cikkek rová-

sára.

A szakszervezetek feladata megszervezni a szocialista versenyt, amely versenyek nem a kapitalisták nyereségét emelik, hanem a munkásság életszínvonalát. Ahol csak lehetséges, be kell vezetniük az akkord-munkát, mert ez által nem csak a termelés emelkedik, de emelkedik a munkásság életszínvonala is.

A szakszervezetek feladata, hogy a kormányt minden erejükkel támogassák, annak minden intézkedését a munkásság minél nagyobb tömegével megismeressék, megmagyarázva a rendeletek indító okát is, amely mindig a munkásság érdekeit tartja szem előtt.

Elő kell segíteniük még a meglévő kapitalista maradványok felszámolását, az által, hogy az osztályharcot napról-napra élesítik. A

A szakszervezet a Szovjetunióban

A Szovjetunióban, minthogy a politikai hatalom a munkások kezében van és a termelő eszközök a szocialista állam tulajdonát képezik, a szakszervezeteknek más szerepük van, mint a többi országokban. A szovjet-szakszervezetek megvédve a dolgozók szakmai érdekeit, a szocialista állam közigazgatásának iskolái és összekötik ezt a tevékenységet a

szakszervezeteknek hangsúlyozniuk kell az ipari és mezőgazdasági munkásság szövetségének fontosságát. Fel kell világosítaniok a mezőgazdasági munkásságot, hogy ők se engedjék kizsákmányolni magukat a kulákság által, amely a kapitalizmus legerősebb maradványa. A szakszervezeteknek teljesen át kell nevelniük a munkásságot a marx-i ideológia alapján s oda kell hatniok, hogy minden egyes szakszervezeti tag öntudatos munkássá válva minden erejével harcoljon a népi demokrácia megerősödéséért s ez által a szocializmus eléréseért.

A népi demokratikus országokban még az a nagy feladat hárul a szakszervezetekre, hogy megértessék a munkásságot, hogy a változott viszonyok megváltoztatták a munkásnak a munkához való viszonyát is. Addig, amíg a kapitalista országokban a munka teher volt és kényszerűség, hogy a munkás magát és családját fenntarthassa, addig a népi demokratikus országokban a munka becsületbeli kötelessége minden munkásnak.

munkások, munka- és életkörülményeinek állandó feljavítására irányuló törekvésekkel. Alaperejét képezik a hitlerista banditák inváziója és rombolásai révén sújtott nemzetgazdaság újjáépítésének és kifejlesztésének. A szovjet-szakszervezetek a szocialista társadalom építésének lelkes munkájára mozgósítják a munkástömegeket. B. S.

„Az Orosz Könyv” két nagysikerű ifjusági regénye

Efremov : A szélrózsa.

E könyv szerzője fiatal korában tengerész volt és beutazta az összes tengereket. Később tudományos expedíciókkal bejárta Szibériát, a Távol-Keletet és Középáziát. Ennek a sokféle világnak kalandjait és csodáit találjuk meg ezekben az izgalmas, gyönyörű elbeszélésekben, melyeket a zseniális szerző nyújt ebben a kötetben.

Feljethetetlen történetet mond el Djeni Dzor-ról, a hegyi szellemek táváról, melynek valószínűtlenül szépséges ragyogása odacsábítja az embereket, kik életükkel fizetnek kíváncsiságukért. Érdekesen adja meg azután a titokzatos tó legendájának tudományos magyarázatát.

Egy másik elbeszélésében a hősnék hajója hajóronccsal ütközik össze, a buvárokkal együtt maga is a tenger mélyére száll. Életveszélyesen izgalmas körülmények között szabadítja meg hajóját s közben átkutatja a roncsot, melynek egyik fülkéjében ólomedényben egy 1793-ból való hajónaplót talál. Ez a napló rendkívül érdekes felfedezésekről számol be, melyeknek hősnék utánakat s így a történet újabb merész változatokkal bonyolódik.

De nem kevésbé érdekesek a „Hold alatti csucs”, az „Allergorhoj Horhoj” és a „Régi bányászok utjai” című elbeszélések, melyekben a természet sohasem látott szépségeit idéző gazdag és színes tájleírások izgalmas eseményekkel váltakoznak.

A szerző, a mély belső igazságérzettel áthatott érdekes elbeszélésekben az embert, ismeretlen új utak feltárására ösztönzi.

Gajdár A.: Timur és hadnagyai.

E fordulat, izgalmas történet színhelye egy Moszkva melletti nyaralótelep, hősei pedig fiatal fiúk, kiknek titokzatos tevékenységét eleinte még az olvasó is félreismeri, de azután kiderül, hogy Timur és csapata a legnemesebb célkitűzéseket hajtják végre: megvédik a gyengéket, támogatják az elesetteket, küzdenek a gonoszság ellen.

E könyv nyomán egész tömegmozgalom keletkezett. Timurnak és csapatának, e könyv fiatal hősinek, nemes és bátor példája, a szovjetifjak százezreit lelkesítette, kik büszkén „timuristák”-nak nevezik magukat.

Arkadij Gajdár a Nagy Honvédő Háborúban fiatalon hősi halált halt kitűnő trófeás humorú és szórakoztató könyvéből sugárzik az az erkölcsi erő, a támogatásra szorulóknak iránti mélyszéles szolidaritás és nyílt bátorság, mely a szovjet-szellemben nevelkedett ifjuságot jellemzi.

Timurnak és hadnagyainak felejthetetlen története az ifjusági irodalom egyik legszebb alkotása.

ARLUS-KÖZLEMÉNYEK

A munkához és pihenéshez való jog a Szovjetunióban

A szovjettársadalom a szociális rendszer diadalra juttatásával valóra váltotta a sztálini alkotmány 12. §-ában szentesített „Mindenkítől képessége szerint, mindenkinek munkája szerint” elvet s ezzel öntudatosította a munkának becsületbeli kötelezőségeit. Ennek természetes folyománya az az elv is, hogy „Aki nem dolgozik, az ne is egyék”.

Éppen ezért a Szociálista Tanácsköztársaságok Szövetségének Alkotmánya a 118 szakaszában kimondja, hogy az állampolgároknak joguk van a munkához és annak minősége és mennyisége szerint való javadalmozásához.

A szovjetkormányzat célja kezdetől fogva a szociális jólét, az élet színvonalának állandó emelkedése. Ehhez a termelőerők fokozása szükséges, hogy később a kommunizmus megvalósításával mindenki képességei szerint dolgozhassék és szükségleteihez képest részesüljön a társadalmi javakban. Gazdagabbá kell tehát tenni a társadalmat, többet kell termelni s így minden munkaképes állampolgárnak részt kell vennie a nép munkájában. Ily körülmények között pedig nem lehet szó munkanélküliségről.

A szovjet-alkotmány nemcsak kijelenti a munkához való jogot, hanem biztosítja is a nemzetgazdaság szociálista megszervezésével, a szovjettársadalom termelői erőinek szakadatlan fejlődésével, a gazdasági válságok lehetőségének megszüntetésével és a munkanélküliség felszámolásával. Ezért van a munkateljesítmény felfokozása, újabb és tökéletesebb munkamódszerek alkalmazása.

A közösség érdekében kifejtett munkát annak mérve és mennyisége szerint díjazják. A szaktudás és a szorgalom tehát a legteljesebben érvényesülhet. A munkás jobb munkával magasabb életszínvonalat, jobb életlehetőséget biztosíthat magának.

A munkához való jog nem volna teljes, ha nem párosulna a munkásnak a pihenéshez való jogával. A szovjet-alkotmány ki is mondja, hogy az állam polgárainak joguk van a pihenéshez.

A cári Oroszországban a munkás a kizsákmányoló martaléka volt. Legkevesebb 14 órát kellett napjában dolgoznia. A szovjethatalom végét vetett ennek az embertelen állapotnak: egyik első rendelkezésével a földkerekség legrövidebb munkanapját, a 8 órás munkanapot vezette be, majd 7 órára szállította le a munkaidőt, az egészségre ártalmas iparágakban pedig 6 órára — munkabérszökkentés nélkül.

A munkásoknak és alkalmazottaknak minden évben szabadság jár és tengerparton, erdők közelében, parkokban a higiénia minden vívmányával felszerelt, kitűnő szanatóriumok, kies villák, parkoztató nyaralók és klubok állnak rendelkezésre, ahol kedvük szerint, gondatlanul pihenve és szórakozva töltik szabadságuk idejét.

A Szovjetunió dolgozói — érthe-

tően — erkölcsi és becsületbeli kötelességüknek tartják termelő munkájuk mérvének és minőségének fokozását. Tudják, hogy munkájukkal kiszélesítik a társadalom anyagi alapját, növelik a társadalmi élet erőforrásait s fellendítik a művelődést is.

A munka terén tanúsított hősiesség, a „minél többet minél jobban” jelszó alkalmazása a sztáhanovista munkateljesítmények, a szociálista munkaversenyek eredményezték a Szovjetunió páratlan gazdasági, ipari és kulturális fellendülését.

„La Litterature Sovietique” hasonként megjelenő irodalmi folyóirat

A „La Litterature Sovietique” mindjárt az orosz folyóiratokban való megjelenésük után közli a szovjetirodalom legsikerültebb műveit: regényeket, meséket, riportokat, színdarabokat, költeményeket és verseket.

A folyóirat rendszeresen foglalkozik a Szovjetunió népei és más országok legidősebb irodalmi és művészeti kérdéseivel.

A folyóiratnak a következő rovatai vannak: művészet, más országok irodalma, új könyvek, krónikák. A „La Litterature Sovietique” munkatársai a legismertebb írók és művészek.

A folyóirat rendszeresen közli a szovjet-művészek és szobrászok legsikerültebb műveinek leírásait. Minden száma 180—200 nagyformátumu oldalt tartalmaz.

A „La Litterature Sovietique” orosz, angol, francia, német és spanyol nyelven jelenik meg.

Megtekintés, vásárlás, előfizetés a CARTEA-RUSA, Kniga-URSS osztályán (București, Calea Victoriei 42) eszközölhető.

A székelykereszturi ARLUS kulturális munkája

A szovjet-ipar, mezőgazdaság és kultúra fejlődésének ismertetésével és népszerűsítésével tevékeny munkát fejtett ki az ARLUS kereszturi szervezete. Ebből a célból számos ismeretterjesztő előadást rendezett, ezenkívül díszes kivitelű falujtsággal és könyvek terjesztésével járult hozzá a román-szovjet kapcsolatok kimélyítéséhez.

Valamennyi szovjet-vonatkozású történelmi esemény megünneplése alkalmából a szervezet gazdag műsorszámokkal járult az ünnepélyhez.

Az ARLUS-ban a dolgozók részt vettek minden foglalkozási ágból a szervezet munkájában. A gyárak és az intézmények kulturális csoportjaival feldolgozta azok jövőbeli munkatervét, s azok megalakították olvasóköröiket, könyvtáraikat s elhatározták az ARLUS összejövetelek tartását.

A helyi szervezet elhatározta a könyvtár kibővítését, a könyv terjesztését és minden üzemben és hivatalban külön ARLUS falujtságot és ARLUS sarok felállítását.

Udvarhely megye erdészete és vadászata

Az ország legszegényebb megyéjeként Udvarhely megyét emlegetik. Valóban a Küküllők vidékén a régi rendszerben nagy nehézségek között élt a székelység. A Hargitának erdőborított szép bércein a székely népnek szegényes megélhetését elsősorban az erdő nyújtotta. Szegényest, mert az erdőből származó jövedelemnek legnagyobb részét nem az kapta, aki azzal dolgozott, hanem a kizsákmányoló kitermelő.

Udvarhely megye területének mintegy 40 százaléka ma is erdő. Hatalmas irtások ciheresei susognak a mult idők rablógazdálkodásáról, pazarlásáról Bükkösök borítják a lankás hegyhákat. A havasokban a fenyők uralkodnak. Kár, hogy a sebes vízi patakokat a háború hiénái megfosztották a nemzetivagyon számba menő pisztráng állománytól.

Járom az erdőt. Fakopácsolás halatlatszik. Egyenruhás, jómegjelenésű erdészek fát bélyegeznek, Szin Ferenc erdész és Vass Tamás főbrigádéros, harisnyás székelyek társaságában. Erdőküldésére elmondják, hogy elsősorban a hibás, beteges, száradásnak indult fák vághatók. Beszélgetés közben képzeletem a jövőbe röpöng s látom a jövő erdejét a maga csendességében, egészséges szép fákkal. Ha megszűntetik az erdei legeltetést, akkor ad igazi hasznat az erdő. Ezt azonban nem egyének fogják élvezni, hanem a tömeg, a nép.

A multban olt vágta, ahol könnyebb volt szállítani s vágta úgy, ahogy az egyéni érdekek diktálták. A hasznat leső erdőkitermelőnek nem volt fontos a kímélet, mert jutott is, maradt is. A tulajdonos legtöbbször árán alul adta el az erdejét. Sok lelkiismeretlen termelő, ha jövedelme biztosítva volt, nehezebb helyeken rohadni hagyta a fát. A multból ma is található bőven ilyen fa. A levágott fa egyrészt meg sem hasogattatta, hogy a munkabéren spóroljon, így kalóriában értéktelen reves anyagot hozott forgalomba.

Ezeket a hitványságokat számolják fel derék erdészeink. A fábélyegzés tovább folyik a nagy hidegben. Úgy látom, hivatásszerű, lelkiismeretes munkát végez az erdész.

A bérce vadászok tapossák a frissen hullott havat. Ma minden arra érdemes demokrata érzelmű egyén vadászhat, ujabban kedvezményes díjak mellett. A vadászat megszűnt a kiváltságos osztály fényűző szórakozása lenni. A jelenkor vadászata két irányu. Elsősorban testet-lelet edző férfias sport, mely a munkást és tisztviselőt a természetbe vezeti

vissza, ezen kívül a nemzeti jövedelemnek is jelentékeny részét képviseli.

A bűnös háború a vadállományunkon is érezteti hatását. Az erdészeti igazgatóság vadászati vezetősége, igen helyesen megszigorításokat alkalmazott, ami az önző, kapzsi, pacsenyevadászoknak, kocapuskásoknak nem tetszik. A vad egy része népelemezési cikk s mint ilyen, tekintélyes nemzeti vagyonnak mondható, épp ezért különös védelemre méltó. A vadászgazdálkodás fontosságát és értékét az alábbi számok igazolják.

Hazánkban évente lőnek átlag 250.000 drb. ehető vízi szárnyast. Lőnek átlag 800.000 drb. nyulat, ami kb. két és félmillió kgr. husnak felel meg. A szarvas, őz, zerge, vadászó és szőrmés vadak lelövéséről nincsenek pontos adataink, de lehet következtetni ezek hatalmas értékére.

Hogy ez más országban is így van, látható a demokrata Magyarország 1 évi statisztikájából is. Egy vadászati évadban összesen 2.465.000 vadat ejtettek el. Ebből szarvas: 7.693, dömved: 1.356, őz: 13.716, üregi nyul: 28.270, vadmacska 653, róka 18.613, borz 1.342, görény 9.550, stb. Az elejtett szőrmés vadak száma összesen 1.054.201.

Kormányunk a vadvédelemre azért fordít akkora gondot, mert a vadállomány egyik jelentős nemzeti kincs és a tömegtáplálásra is kiválóan alkalmas.

A vadászgazdálkodás, a vadvédelem végrehajtó szerve a megyei erdészeti igazgatóság mellé beosztott vadászati felügyelőség és ennek járási felügyelői és beosztottjai. Minden hatósági közegnek, — aki az építő munkát vállalja, — kötelessége a vadászati megbízottaknak a legnagyobb támogatást megadni.

Ne hagyjuk figyelmen kívül, hogy a mi vidékünk természeti adottságánál és földrajzi fekvésénél fogva, igen alkalmas a vadászati többletermelés fokozására. Országos viszonylatban a legnagyobb lehetőségű megyékhez tartozik. Kormányunk az országépítő munka keretén belül, vadászati vezetőktől joggal sokat vár. A nemes versenyben nem maradhatunk alul. Sikerünk azonban úgy lesz biztosítva, ha vezetőink utasításait betartva gyakoroljuk a vadászatot. Aki nem tud a leirt szellemben vadászni, az puskát ne vegyen a kezébe.

Egy vadász.

Az erdőkihágásokról

A nép egyik legjelentősebb vagyona az erdő. Ez ellen a vagyon ellen a bűnös kezek súlyos visszaéléseket követtek el. Az erdőtől borított hegyoldalok kopárokká váltak és vádlólag merednek a mult kizsákmányoló rendszerei felé. Népünk a kizsákmányolás elleni harcban új szakaszhoz érkezett a Népköztársaság új alkotmányának megalkotásával. Ez háromféle tulajdoni ismeret: állami, szövetkezeti és magántulajdon.

Az erdő a nép közös vagyona, mert annak hozama, jövedelme, az egész nép életszínvonalának emelését kell, hogy szolgálja. Ezért vigyáz olyan éber népi demokráciánk az erdőre és ezért hozta a szigorú rendelkezéseket az erdő kitermeléséről, kizsákmányolásáról szemben. Vármegegyenlőségének az élete különösen hozzá van kötve az

erdő célszerű kihasználásához és mégis nagyon sokan nem akarják megérteni, hogy önmaguk és családjuk ellen vétkeznek, ha az erdőt, a törvény rendelkezéseit kijátszva, irtják.

Az erdő-tolvajokra azonban rossz idők járnak, mert az erdészeti felügyelő személyzet éber őrködik a nép javai felett és azonnal lecsap minden bűnösre, azokat a nepi bíróság elé küldi, hogy elnyerjék méltó büntetésüket.

Vannak azonban szegény dolgozók is, akik megtévedve színi erdőtolvajokká válnak. A dolgozó népnek feladata, hogy az erdőkihágásokat leleplezze és, hogy megvédje az erdőt. Meg kell értenie mindenkinek, hogy az erdő kitermelésében szemben kíméletlenül járnak el a hatóságok és ezért tartózkodjék mindenki az erdő kitermelésétől.

Éljen az antiimperialista tábor harca, a Szovjetunióval az élén, a békéért és a népek függetlenségéért!

FALVAINKBÓL — FALVAINKNAK

Fonó-est Miklósfalván

A RDNSz miklósfalvi bizottságának asszonyai december 15-én fonó-estet rendeztek. A megyei bizottságtól elvállalták 5 kg. gyapjúnak a megfonását, az udvarhelyi napközitthon gyermekeinek részére. Már este 6 órakor 20 asszony jelentkezett guzsalyakkal és még akkor este megfonták az összes gyapjút. A fonás ideje alatt ismertették a MNSz országos kongresszusának jelentőségét és lefolyását. A fonás éjféltől eltartott, de senki nem zúgolódott. Szívesen dolgoztak, hogy a szegény gyermekeken segítsenek.

Miklósfalva demokratikus gondolkodású asszonyai ígéretet tettek, hogy a jövőben is ilyen lelkesen dolgoznak a demokráciáért.

Székelypálfalva

Községünk az ősz folyamán számtalan önkéntes munkálatot végzett. Meg kell említenünk községünk előjáróságát és a dolgozókat, akik szívesen és örömmel vettek részt az újjáépítési munkában.

Községünk keleti kijáratánál egy 3 km.-nyi utszakaszt javítottunk ki, 45 munkás egy napi munkájával. Községünk északnyugati kijáratánál egy 2 km.-es utszakaszt javítottunk ki, 37 munkás egy napi munkájával. Községünk útjait kiprizmáztuk 220 köbméter kővel. Két új hidat építettünk, 14 munkás 2 napi munkájával. Egy hidat kijavítottunk 6 munkás egy napi munkájával. A község sáncait kitisztítottuk, 107 munkás egy napi munkájával. A község háza kerítésében 3 új kaput állítottunk fel, 18 munkás egy napi munkájával. A község háza nagyertermét legerendáztuk, 14 munkás egy napi munkájával. A prizma kihordáshoz és a faanyag hordásához 220 fogat egynapi munkája kellett.

Ezek a munkák is bizonyítják politikai öntudatosságunkat, amely öntudatosság azt jelenti, hogy nem engedünk teret semmiféle reakciónak és imperiálisták törekvésű elemeknek.

Nagy Mózes.

H.-szentlászló

A megye egyik legkisebb faluja a miénk. Sokan nem is tudják, hol fekszik ez a mindössze 224 lélekszámú község. Legfeljebb a murkótermeléséről hallottak, mint nevezetességről. Pedig ez a mi kis községünk is fejlődik és akar magáról hallatni.

Kulturális téren szép munkát végzett a falu apraja-nagyja. November 15-én műsoros estét rendeztünk, amelyen színre került a Jánoska című egyfelvonásos színmű és még más műsorszámok is szórakoztattak. December 5-én mi is megünnepeltük a sztálini alkotmány 12 éves évfordulóját. December 19-én szép ünnepség keretében emlékeztünk meg Sztálin generálisszimusz 69-ik születésnapjáról.

Köszönetet mondunk Népköztársaságunk kormányának, hogy lehetővé tette mindnyájunk számára, nemzetiségre, fajra való tekintet nélkül, hogy tanulhassunk és műveltségünket is fejleszthessük.

Farkas K. Ferenc.

Décsfalva

Községünkben is kiéleződött az osztályharc a legutóbbi kukoricaosztásnál. Amikor annak idején a kukorica szükségletet összeírták, akkor a községi bíró mindenkinek írt, akinek pénze volt és így összesen 73 mázsát írtattak községünk lakosai.

Azonban csak 50 mázsa kukoricát tudtak községünknek kiutalni és így egyesek azt akarták, hogy mindenkiét csökkentésük arányosan, de a nagygazdák azt kívánták, hogy mindenki annyit kapjon, amennyit íratott.

Amikor megérkezett a kukorica, a Román Munkáspárt tagjai vették azt át és új elosztást dolgoztak ki, hogy azoknak a szegényeknek is jusson, akiknek annak idején az íratásnál nem volt pénzük.

Ez az igazságos elosztás nagy felháborodást váltott ki a vagyonszámba embereket között és sértegető szavakkal illették ennek a helyes munkának a végzőit. A Munkáspárt tagjai nem törődtek a szidalmakkal, mert tudták, hogy igazságosan járnak el, amikor a szegényebb embereknek is juttatnak kukoricát.

Ebben a kérdésben is szembekelekedtek egymással a kizsákmányolók és kizsákmányoltak és kiéleződött az osztályharc.

Jósi D.

Firtosváralja

Kis község Firtosváralja, hiszen csak 324 a lélekszáma és mégis pezsgő kulturélet folyik ottan. A helyi szervezetek megállapodtak abban, hogy a kulturális munkát közösen végzik. Minden szerdán este énekkari és zenekari szórakoztatja a megjelenőket. A nők varrással, kötéssel, fonással foglalkoznak, az ifjúság és az idősek is népi táncokkal teszik változatosabbá ezeket az összejöveteleket. Az ifjúság minden csütörtök este külön is összegyűl és a mai kornak megfelelő színdarabokat tanul.

Ennek eredményeként szépen sikerült ünnepély keretében ünnepelték meg a sztálini alkotmány 12 éves évfordulóját, 1918 december 13-ikának az évfordulóját és Sztálin generálisszimusz 69-ik születésnapját.

Kicsi a község, de bebizonyítja, hogy tevékeny részese akar lenni népi demokráciánk építésének.

Deák Endre.

Nyikómalomfalva

Nyikómalomfalva község vezetősége igazságos és demokratikus munkát végzett az ez évi tüzfifaellátás terén. A község határában levő erdőből kiadott vágóér 150 köbméter fáját 202 családnak, 202 tüzhelyre osztotta ki. A vezetőség igazságos munkájáért a lakosság nagy hálaival adózik, mert a falu kisgazdái és szegényei is melegekedhetnek. A szegények és kisgazdák még fuvarral is segítettek, a fuvarral rendelkezők.

Török Piroksa.

Hogyan dolgozott a székelykereszturi Kaláka-szövetkezet az elmúlt tíz hónap alatt?

Tíz hónapja annak, hogy a székelykereszturi Kaláka szövetkezet éléről leváltották az akkori vezetőjét és helyébe demokratikus gondolkodású igazgatót neveztek ki. A szövetkezet vezetésének átvételkor derült ki, hogy a szövetkezet milyen nehéz anyagi viszonyokkal küzd, azelőtt egy hónappal történt betörés után, amikor 62 500 lejt loptak el. A szövetkezet mérlege 551.000 lejes árukészlet mellett 575.000 lejes adósságot mutatott.

Az új igazgatóság erélyes kézzel látott hozzá a szövetkezet megmentéséhez. Rövid idő alatt az ország majdnem minden részéről árukat hozatott. Ennek következtében a forgalom nap nap után emelkedett és a szövetkezet helyzete állandó javulást mutatott.

Eddig a szövetkezetnek egy üzlete és 5 alkalmazottja volt, de a növekvő forgalom szükségessé tette fióküzletek létesítését is.

Ekkor nyitotta meg a szövetkezet az első fióküzletét, mely vas, üveg és porcelán áruk árusításával foglalkozik, míg a második fiók a közellátási cikkek kiosztásával kezdett foglalkozni. Ilyen ütemű munka után a szövetkezet nemcsak, hogy kie-

gyenlítette az adósságát, hanem egy fél esztendő elteltével már elég szép raktárkészlettel is rendelkezett, mely teljesen adósságmentesen a szövetkezet tulajdonát képezte.

Természetesen, amíg a szövetkezet idáig jutott, sok nehézséget kellett leküzdeni. A reakció itt is kihasználta az alkalmat és igyekezett a tömegben bomlasztó munkát kifejteni azáltal, hogy állandóan lázított a szövetkezet ellen. A szövetkezet áldozatkész tagjai azonban nem dőltek be a reakciónak és üzletre-szeik növelésével és azok befizetésével nagyban hozzájárultak a szövetkezeti élet felvirágoztatásához.

Most legújabbán a szövetkezetet kijelölték pontáru-elosztásra is. Ez bizonyítéka annak, hogy a vezetőség szem előtt tartva a munkástömegek érdekeit, minden áldozatot meghoz, hogy a lakosságot lehetőség szerint a szükséges árukkal lássa el.

Ahhoz azonban, hogy a szövetkezet hivatását mindenben teljesíteni tudja, szükséges, hogy tagjai megértsék az idők szavát és saját érdekükben támogassák úgy anyagilag, mint erkölcsileg a szövetkezetet.

Katona Endre.

Székelykereszturi diákok a gyárban

Az iskolareform közelebb hozta a diákokat a mindennapi élethez és meg akarja teremteni a kapcsolatot köztük és a munkásság között. A székelykereszturi vegyes liceum tanulói sorra látogatták a város üzemeit.

A napokban tekintette meg a XI. osztály a lengyárat. Nem elégedtek meg a gépek működésének megismerésével, megfigyelték a munkások tevékenységét is. Kérdezősködtek. Érdeklődtek a munkások élete iránt. Munkaidőn kívüli foglalkozásukról beszéltek és, hogy mit olvasnak? Igen, olvasnak újságot, politikai kiadványokat. Tanulni akarunk, mondták a munkások. Az ifjúság azonnal válaszolt is: komoly, tanítva-szórakoztató műsorral. S hogy a látogatás szorosabb kapcsolatot teremtsen a diákok és munkások között, bizonyítja az is, hogy négy nap múlva újból felkeresték őket a gyárban és a nagy Sztálinról a népek tanító mesteréről tartottak előadást.

A diákok belátták, hogy a munkások harca az ő harcuk. Ilyen felismeréssel indult a X. osztály a vajgyári munkásokkal való találkozásiára. A munkásokkal való beszélgetések során kitűnt, hogy az új iskola ifjúsága megtanulta becsülni a munkást és a munkát.

— Mi is munkásoknak tekintjük magunkat. . . — mondotta az egyik diák — a szellem munkásainak. Tanuljuk a marx-lenini tanokat, hogy tudásunkkal elősegíthessük a munkások harcát, mert a munkások harca a mi harcunk, a munkásság célja a mi célunk. Mikor kezdet szorítunk veletek, munkás testvérek, úgy érezzük, hogy nemcsak

az országunk, hanem az egész világ becsületes és haladó szellemű munkásai iránti szolidaritásunkat fejezzük ki. Fejezte be szavait a diák. Tanulmányosok voltak az üzemvezető elmunkás részéről elhangzott szavak is.

A találkozás maradandó emlékeként a diákság a következő feliratot hagyta ott az üzem falán:

**Becsüld a munkát
s a munkást!**

Othonra talált a székelykereszturi IMSz. A székelykereszturi munkás ifjak egyik fontos problémája, a székelyház kérdése megoldódott. A helyi Román Munkás Párt és a megyei Szaktanács nagyfokú támogatásával sikerült ezt a fontos kérdést elintézni. A helyiség előzetes kijavításával olyan otthonhoz jutottak az ifjak, ahol komoly munkával jövőjük építésén dolgozhatnak. A munka kellő ütemben folyik, amit a középfokú káderiskola, a tanulmányi kör és a 12-én rendezett kultúrest is határozottan bizonyítanak. A munka eredményeként hozható fel az a tény, hogy megalakult az IMSz sportegyesülete, amely rövidesen megkezdte a téli száraz edzéseket, hogy a tavasz bekövetkeztével minél jobb eredményeket tudjanak elérni. Minden ifju tudatában van annak, hogy szellemi udasát gyarapítva tud csak öntudatos és harcos tagja lenni a munkás osztálynak, melynek kitűzött célja a szocialista társadalom minél előbbi megvalósítása.

Herczegh Ferenc.

ELJEN A ROMÁN MUNKÁSPART, NÉPKÖZTÁRSASÁGUNK VEZETŐ EREJE

Nyílt bálasz egy névtelen levélre

A Szabadság november 30-iki számában „Az osztályharc Derzsbén” c. közlemény jelent meg, amelyre ismeretlen levélírótól „hozzászólás” érkezett szerkesztőségünkbe. A névtelen levélíró azt kifogásolja, hogy miért nevezi derzsi levelezőnk kulákoknak a falu nagyobb birtokosait, „akik megkésztetett erővel dolgoznak, hogy az állammal szembeni kötelességüket teljesíthessék és létfenntartásuk is meglegyen”, „nem illő — írja — községünk törpe birtokosait és munkásait öntudatlanoknak képzelni, mert már a huszadik században vagyunk és a nép az öntudatlan korszakot már átélte”, hogy „a sok propagandának, amely azzal a célkitűzéssel indult el, hogy a román-magyar testvériséget szülje meg, az osztályharc lett az eredménye, nem hogy a román a magyarral kibékülte, hanem még a magyart a magyarral is összeuszította. Az egy hektáros kuláknak látja a két hektáros, a kettős a hármast, a négyest és így tovább” olvashatjuk az „öntudatlan társadalom” védőjének hozzászólásában. Persze tovább már nincs, mert a hozzászólónak nem az a célja, hogy megvonja a határt a dolgozó parasztság és a kulákság között, hanem nyilvánvalóan az, hogy zavart keltve úgy tüntesse fel a dolgot, mintha a kulákok elleni rendészeti intézkedések az 1-4 hektáros kiscgazdát is érintenék, hogy így „érdekegységet” hozzon létre a kulák és kiscgazda között, holott nemcsak a kiscgazda, de még a középparaszt sem esik a kulák meghatározás alá.

Együgyűség, vagy konkolyhintés?

Hogy a hozzászólás elferdíti derzsi levelezőnk cikkét, aki az 1-4 hektáros kiscgazdát nem írja kuláknak és aki nem a népet képzelettel öntudatlannak, hanem egyes öntudatlan szegény embereket említ, akik bedőlnek a suttogó propagandának s, akiken keresztül a reakció belopja demokrácia-ellenes szövegeit a nép közé, — ez még talán a kisebb hiba volna, — mondjuk, félrebeszélés, de az, hogy a többpéldányban terjesztett „Hozzászóláson” keresztül azt a tévhitet akarja belopni a nép közé, hogy az osztályharcot a magyar egység megbontása végett találták ki, magyart a magyarral összeuszítani, már nem csak együgyűség, amire önkéntelenül is Maxim Gorkij szellemes szavai jutnak az eszünkbe, hogy „a butaság bizonyos fokon túl már illetlenség”, hanem szándékos és felelőtlen konkolyhintés, a történelem meghamisítása. Rátsük le ezért az „öntudatlan társadalom” szószólójáról a magafonta mártírkoszorút és süssük rá helyette a történelem-hamisítás megérdemelt szégyenbélyegét.

Rossz néven ne vegye, emlékkbe eltegye, tisztelt ur, ha saját szavaival üzenjük, „hogya valamihez hozzászólni akar, akkor előbb járjon az esze és azután a keze.”

Térjünk tehát a tárgyra!

Mikor keletkezett az osztályharc?

Eláruljuk a névtelen levélírónak, hogyha eddig nem tudta volna, hogy az osztályharc nem most, s nem Derzsbén keletkezett, sokkal régebbi keletű. Derzsbén legfeljebb most fedezték fel.

Marx és Engels, a tudományos szociálisták megalapítói, a Kommunista Párt kiáltványát — 1848-ban — ezekkel a történelmi jelentőségű szavakkal vezetik be:

„Minden eddigi társadalom története, osztályharcok története. Szabad és rabszolga, patricius és plebejus, hűbéres és jobbágy, céhmester és céhlegény, egyszóval elnyomó és elnyomott, örökösön szembenállott és hol nyílt, hol lappangó, de szakadatlan harcot vívott egymással.” És végső következtetésképpen megállapítják, hogy a termelőeszközök társadalmi tulajdonba vételével, azaz a szociálisták megvalósításával ezek az osztályellentétek meg fognak szűnni, amelyek minden magántulajdonon alapuló társadalomban fennállottak.

A névtelen levélírónak, aki stílusát tekintve „értelmiséginek” látszik, ismernie kellene a népek s köztük a magyar nép történelmét.

Történelmi visszapillantás.

Vajjon 1514-ben a parasztlázadás idején nem osztályok állottak-e szemben egymással? A magyar urak úgy bánták a magyar paraszttal, hogy az párját ritkította. „Váradai Péter kalocsai érsek már 1496-ban panaszkolt, hogy Bodrog és Szerém vármegyékben úgy bántak a jobbágygal, mint a barommal sem illenék... a magyar nemes a földművest a barommal egyenlőnek tartja és úgy is bánik vele” — írja a történelmíró Acsády. Ki ne hallotta volna Dózsa György nevét? A vezérlete alatt álló parasztság fellázadt elnyomói ellen. Az urak osztály a lázadás leverése után kiirtotta a magyar parasztság színe-virágát, a legyilkoltak számát százezerre teszik. Az országgyűlés pedig a felkelés leverése után törvénybe iktatta:

„Hogy minden emberöltő megtudja, mekkora büntény az urak elleni lázadás, az ezen országban bárhol lakó összes parasztok... földesuraiknak feltétlen és örök szolgasága alá legyenek vetve és jövőre ne legyen joguk uraik akarata és beleegyezése nélkül egyik helyről a másikra költözni és ott állandóan letelepedni.”

Avagy a névtelen levélíró elfelejtette, régen tanulhatta a Rákóczi-féle kuruc felkelés történetét.

A kuruc magyarok között, rutén és román parasztsók is szép számmal akadtak. Rákóczi egyik vitéz hadnagya a román Dragoş volt. Az Esze Tamás és Kis Albert jobbágyok vezette szabadságharc megindítója az agyonsanyargatott magyar pórnép volt. Vajjon kik sanyargatták? Osztályelnyomók, a magyar urak. Erről az osztályharcról sem tud a névtelen levélíró ur?

Közeledünk 1848-49-hez. A szabadságharc történetének ragyogó lapjai ma is utmutatók számunkra. Hallott-e névtelen levélírónk Petöfi 40 ezer parasztljáról, akik állítólag Rákoston gyülekeztek kaszával-kapával, minek hallatára a pozsonyi rendeknek inába szállt a bátorsága és a nemes urak ijedtükben megszavazták a jobbágyfelszabadítást és a földreformot. S hogy a magyar parasztság nem százszázalékban vett részt a dicsőséges szabadságharcban, amelynek hagyományai 100

éven át táplálták hittel a magyar haladás ügyét, nem annak tulajdonítható-e, hogy a nemes urak, amikor a félelmük elpárolgott, azonhamar visszaszították „nagyelkűségüket.” Kik voltak a szabadságharc ellenségei? Azok, akik ma is ellenségei népi demokráciánknak. A kül- és belföldi reakció.

A nagybirtokos osztály és a katolikus főpapok a szabadságharc elbukásában saját osztályuk diadalát ünnepelelték. Ujra osztályról van szó, bántja-e a fülét, tisztelt névtelen? — Szcitovszky János hercegprímás 1849 október 4-én, tehát 2 nappal az aradi 13 vértanú tábornok kivégzése előtt a pécsi belvárosi templomban hálaadó istentiszteletet tartott, megünnepelevén a szabadságharc leverését.

Hogyan is állunk azzal az egységgel, igen tisztelt névtelen levélíró ur?

Avagy talán emlékezzünk közelebbi időre is. Alig egy emberöltővel ezelőtt a horthysta ellenforradalom 1919-ben, hogyan támadta hátba a magyar nép forradalmát. A Károlyi féle földosztást, hogyan csinálták vissza a győztes ellenforradalmi urak, pedig a föld magyar parasztsók között volt kiosztva. S vajjon a dolgozó magyar népet, vagy a kizsákmányoló földesuri osztályt képviselte-e a magyarul csak törve beszélő Horthy Miklós császári és királyi ellentengernagy, amikor a liberális Brătianu irányította román reakció segítségével s az antant támogatásával vonult be a forradalmi Budapestre?

És mi van Derzsbén?

Lám-lám, névtelen ur, közeledünk már Derzshez. Az osztályharc ma is folyik, csak megváltozott körülmények között. A hatalomra jutott munkásosztály vértelen forradalommal valósítja meg a kitűzött célját, a szociálistust. Az osztályuralmukat elvesztő kizsákmányolók és talpnyaló bérenciek, mint Ön is, névtelen levélíró, suttogó propagandával viszik a harcot, háborus rémhírek terjesztésével, mert a háborus uszítóknak nem számít, ha patakokban is folyik a vér, hisz az csak munkások és parasztsók vére, egy kis történelem-hamisítástól sem riadnak vissza, szabotázstól és miegymástól.

Megváltozott a világ!

Semmiről sem feledkeznek meg, legfeljebb egyről, hogy egy kissé megváltozott a világ. Nem élünk 1514-ben, sem a labanc korban, még csak 1848-ban sem, amikor, ahogy Ady Endre írja:

Munkásembert ág is huzta,
Egy-kétezer ur kötötte,
Millió jobbágyát guzsba,

1948-ban élünk, a huszadik században, ahogy Ön írja és az „öntudatlan korszakot a nép már átélte.” Tudja, ki az ellensége s tudja, ki a barátja és szövetségese.

A hatalmi viszonyok is mások. A béke táborában a világ békeszerető, egyszerű emberei ma már nem állnak elszigetelten. A béke tábora élén ott áll a hatalmas és legyőzhetetlen Szovjetunió, a világ legerősebb hadseregével, a népi demokráciák országai, az öntudatos munkásosztály az egész világon, amelyet a társadalom leghaladóbb elmélete, a marxizmus-leninizmus birtokában a kommunista és munkáspártok vezetnek, a nők és ifjak világszövetsége, a

szabadságukért és függetlenségükért küzdő népek, a gyarmatokon is, Ázsia ébredő népei.

Lehet-e egység?

Az ellenséges osztályokra forogcsolt társadalomban szó sem lehet egységes népről. Nincs és nem lehet egység egyetlen nemzet, vagy nemzetiség burzsoáziája és dolgozói között, kizsákmányolók és kizsákmányoltak között. Nem lehet egység, csak harc — így ahogy leírjuk: osztályharc.

A kizsákmányolók és azok szolgálékú bérenci — Önre is gondolunk, névtelen levélíró ur — szeretnek olyankor beszélni egységről, amikor „a nép jármát meg-unva síkra lép.” Azért leplezik az osztályellentéteket, hogy a kizsákmányolást fenntarthassák.

Amint a fentiekből is kiderül, tisztelt névtelen, nem a derzsi levelezőnk, nem is a marxisták találták fel az osztályharcot, a népeknek osztályokra való tagozódását.

Már Marx előtt polgári közgazdászok és történetírók elismerték az osztályok és osztályharc létezését. Marx óriási érdeme az, hogy tudatosította a munkásosztályban azt a történelmi feladatot, hogy, mint a társadalom legforradalmibb osztálya hivatott felszabadítani a társadalmat az elnyomástól és az osztályharcoktól.

Eppen a marxisták küzdenek annak a társadalomnak a megvalósításáért, ahol ezek az osztályellentétek megszűnnek és megszűnnek az egész nép, a magyar nép, a román nép és a többi népek erkölcsi és politikai egysége.

A reakció a polgári nacionalizmus és a nemzeti egység hirdetésével a munkásosztály sorait akarja megbontani, hogy az oszd meg és uralkodj elve alapján osztálykiváltságait visszaállíthassa.

Hol találhat meg a nép egysége?

Csak a szociálista államban szűnnek meg az osztályellentétek és valósulhat meg a nép egysége. A Szovjetunió példája igazolja ezt, ahol 100-nál több nemzet éli a maga sajátos kulturáját, amely formájában nemzeti s tartalmában szociálista. A nagy honvédő háboru igazolta a valóság letagadhatatlan és meggyőző erejével, hogy ott valóban megszületett a szovjetnépek erkölcsi és politikai egysége, mert megszűnt az embernek ember által történő kizsákmányolása. Ezért volt egységes a szovjet nép s ezért tudta a proletár nemzetköziség elvén felépült szovjetállam a hazafias lelkesedésnek annyi csodálatos példáját felmutatni. A szovjet hazában nem akadtak áruló quislingek, lavalok, horthy és antonescuk, akik önös osztályérdekeik védelmében kiszolgáltatták népüket a fasiszta barbár hódítóknak és a pusztulásnak.

Népköztársaságunkban a népi demokrácia rendjén át jutunk el a szociálistushoz. Nem lehet a szociálistust csak a városon építeni, a falun is kell építeni. A szociálista építés alapja a munkás-paraszttszövetség, a munkásosztály vezetése alatt. Ez a szövetség nem akármilyen szövetség, a munkásosztálynak és a dolgozó parasztságnak a szövetsége. Ki a dolgozó paraszt? A mezőgazdasági munkás, a szegényparaszt és a középparaszt is, aki saját maga és családtagjaival végzi a munká-

latokat. A kulák az, aki mások munkájának a kizsákmányolásából él. Hogy a kulák is dolgozik? Az is előfordul. Ez nem változtat a tényen, hogy a mások munkája után szerzi meg „létfenntartását”, ahogy a névtelen levélíró írja, akiről már szinte megfélemlítettünk.

Hogy kétszeresen dolgozik, természetesen, ha másokkal dolgoztat s hogy az állammal szembeni kötelességét teljesíti, hát éppen ez a baj, hogy gyakran nem teljesíti.

Mi osztályharcot vívunk.

Hogy a névtelen levélírónak csak zavartkeltés volt a célja, ab-

ból is kitűnik, hogy a levelezőnk által írt vádakra nem is reflektál, gondolom azért, mert nem is tartja a maga részéről szükségesnek, hogy védekezzenek.

Népi demokrácia-ellenes szövegek, háborúra uszító propaganda, ezeknél a sötétben lapuló reakciós fenegyerekeknél nem bűn, hanem érdem. Tegnap Hitlernek voltak még nyílt propagandistái és szidták az angolszászokat, ma az amerikai imperiaizmusnak suttogó baritonjai, ők tudják, miért suttognak és nem beszélnek nyíltan.

Igenis, névtelen levélíró és más hozzászólók, mi osztályharcot vi-

vunk a kizsákmányolók ellen, a dolgozó nép ellenségei ellen, akik magyar, román, zsidó népi egységről csak azért beszélnek és csak most, hogy megbontva a dolgozók egységét, kizsákmányoló uralmukat visszaállíthassák.

Van egy bölcs latin mondás, amely így hangzik: *Si tacuisses, filosofus manuisses*, ami meggyarrodítva azt jelenti: *Ha hallgattál volna, bölcs maradtál volna.*

A mi névtelen levélírónk, hozzászólásában nem sok bölcseségről tanuskodik, hacsak nem arról, hogy *nagybölcsen* elhallgatta a nevet.

A megyefőnökség Székelyudvarhelyen épített hatalmas garázsának építkezésénél is minden megyefőnökségi tisztviselő 150 munkaórát dolgozott önkéntesen s ezen kívül ezek a tisztviselők segítettek a kányádiaknak is egy 8 méteres hid építésénél.

A felsorolt eredményeken kívül minden község a november 7-ike tiszteletére és a december 30-ika tiszteletére rendezett munkaversenyben megfeszített erővel vett részt. Minden község igyekezett tereket, utak, legelőket javítottak, község-házat, kulturothont építettek, vagy fejeztek be stb. s a megye öntudatos dolgozói igyekeztek erejükhez mérten kivenni a részüket az ország ujjaépítésében.

Nem bizzuk el magunkat és nem vagyunk megalégedve az elért eredményeinkkel, de mégis büszkék vagyunk arra, hogy Népköztársaságunk fennállásának első évében meggyénk minden szempontból hatalmasat fejlődött. Reméljük, hogy az elkövetkezendő évben még nagyobb teljesítményekkel járulunk hozzá meggyénk és ezzel hazánk ujjaépítéséhez.

Udvarhelymegye a köztársaság első évében

Udvarhelymegyében, az ország iparilag egyik legelmaradottabb megyéjében vegyük vizsgálat alá, hogy a Népköztársaságunk kikiáltása óta eltelt egy esztendő alatt fejlődött-e? Részt vett e abban a hatalmas ujjaépítő munkában, ami országszerte folyik?

Székelyudvarhely mindig büszke volt arra, hogy iskolavárosnak neveztek és nem csak a megyebeli ifjúságot fogadta be számos iskolája, hanem a szomszédos megyékből tanulni jövő gyermekeket is, elsősorban azonban a kiváltságosak gyermekeit.

Az iskolák államosításakor sokan gondolták lemondóan, hogy megszűnik az iskolák fejlődése. Ezzel szemben a tények azt igazolják, hogy Udvarhelymegyének ma több iskolája van, mint volt bármikor és Székelyudvarhelyen is mind újabb és újabb iskolákat létesítenek, mégpedig most már elsősorban a dolgozók gyermekei számára.

A megyében működik két elméleti liceum, két pedagógiai iskola, ipariszkola, kertészeti iskola és nem régen nyílt meg Homoródfürdőn a bányászati és kohászati szakiskola. Közlebről nyitja meg kapuit Székelyudvarhelyen az erdészeti szakiskola.

Hogy mekkora gondosságot fordít Népköztársaságunk a műveltség terjesztésére, mutatja az a tény is, hogy a megye 153 elemi iskolájában és 20 óvodájában a tavalyihoz viszonyítva több, mint 50 százalékkal nagyobb számú tanítónővel végzi a gyermekek oktatását. Még nagyobb büszkeséggel gondolunk arra az 59 magyar és 2 román iskolára, amelyek az új köztársasági törvényben előírt két osztállyal, a régi középső tagozatnak megfelelő osztályokkal, működnek. Ami még soha nem volt meggyénkben, a Román Munkáspárt kezdeményezésére, megvalósította Népköztársaságunk kormányza, az internátusokat az olyan községi elemi iskoláknál, amelyeknek növendékei külső területekről kerülnek ki. Ilyen internátus létesült Lövétén, Homoródszentmártonban, Oklándon, Kobátfalván és Szentábrahámon. Így a tanyákon lakó szülők gyermekei is hozzájutnak az iskolához, ami eddig számukra elérhetetlen volt.

Igy szolgálja Népköztársaságunk a művelődés terjesztését és így gondoskodik arról, hogy minden egyes gyermek demokratikus szellemben nevelkedjék s így biztosítja mindenkinek a lehetőséget a tanulás-hoz és továbbfejlődéshez.

Iparosítás terén az elmúlt évben a RMP kezdeményezésére megtörténtek a lépések Szentkeresztbányán, mint Udvarhelymegye iparának a csirája, az államosítás után óriási fejlődött. A munkások száma megkétszereződött, megindult a munkások építése stb. A paradisi s-

bányát korszerű felszereléssel látta el Népköztársaságunk. Megkezdtek Székelykereszturra a magasfeszültségű áram bevezetését, Székelyudvarhely új villanyáram-fejlesztő gépeinek felállítása folyamatban van. Ezek a megvalósítások már a közeljövőben megszüntetik Udvarhelymegyében a munkanélküliséget, mert minden dolgozni akaró ember részére munkalehetőséget teremtenek.

Óriási jelentőségűek a Székelyudvarhelyen létesített állami üzletek, amelyek államosított iparunk termékeit juttatják el olcsón a vásárló közönséghez. A textil-üzlet, a cipő-üzlet, a vasudvar, az állami pontos üzlet és újabban az állami élelmiszer-üzlet kielégítik nem csak a város lakosainak igényeit, hanem a környező falvak lakosainak szükségleteit is.

Egészségügyi téren is hatalmas fejlődést tapasztalhattunk az elmúlt évben. Már működik a közegészségügyi állomás és közelebről új otthonába költözhetik be. Folyamatban van a tüdőgondozó külön épületben való elhelyezése úgy Székelyudvarhelyen, mint Székelykereszturra, a szülészeti kórház és a gyermekklinika felállítása Székelyudvarhelyen. Szentkeresztbányán új kórház létesült.

A szövetkezeti mozgalom terén egészséges kezdeményezése van az UMGISZ-nak, amikor beállítja a termelő szövetkezeteket. A termelőszövetkezetek hivatottak az ipar kollektivizálása során a kisiparosok életképességét és munkaalkalmát biztosítani. Az asztalos termelőszövetkezet máris szép eredményeket ért el és hatalmas megrendeléseket bonyolít le. Folyamatban van más szakmákban is a termelő szövetkezet megszervezése.

Hatalmas munka folyt Udvarhelymegyében az elmúlt évben az utak rendbehozása terén is. Ebben a munkában nyilvánult meg leginkább a lakosság közösségi érzése és lendülettel építeni vágyása, mert a munkák legnagyobb részét önkéntes közmunkával valósították meg. A megyei utaknak több, mint 70 százalékát kavicsozták ki ilyen módon. A megye lakossága önkéntes munkával 27.243 köbméter kavicsot és 10.047 köbméter homokot hordott ki az utépítéshez. Ez a munka az államnak óriási megtakarítást jelentett.

Hát még a hidak megjavításánál milyen hatalmas segítséget jelentett ez a munka! Az elmúlt fasiszta háború legtöbb hidunkat romokban hagyta s ezt építette újra nagy lendülettel a megye lakossága. Tizenhat nagyobb és 134 kisebb hidat javítottak meg az elmúlt évben önkéntes munkával 3.153.000 lej értékben. Ezeknél a munkálatoknál csupán a szakmunkásokat és az anyagot kellett megfizetni, a többi

önkéntes munkával végezték el. Az önkéntes munkában különösen kitűntek Kányád és Székelyszombor községek lakosai.

Majdnem egészen önkéntes munkával építették fel a fenyédi 1 millió lej értékű gátat. Ennek az öszszegnek csak 5 százalékát kellett szakmunkásokra és anyagra kiadni.

Szociálista munkaversenyben Udvarhelymegye két szeszgyára

A székelyudvarhelyi „Kárpát” állami szeszgyár és a vargyasi „Maros” szeszgyár szociálista munkaversenyben állanak november elseje óta. Népköztársaságunk kikiáltásának első évfordulóján, december 30-ikán válik el, hogy melyik lesz a győztes a két gyár közül a termelés és a kitermelési arány szempontjából.

Mindkét üzem munkásai lelkesen vesznek részt a versenyben és biznak abban, hogy ők nyerik azt meg.

A székelyudvarhelyi szeszgyáron sok javítani való volt s az első időben még technikai vezetője sem volt a gyárnak. Így a csirázatómester, Szilveszter Lajos és a hűtőmester, Feleki Dénes irányították a gyár munkáját, az épületek és a gép javítását. A gyár az előirányzott 12 tonna helyett minden hónapban 14 tonna szeszt termelt így is, habár még nem is állott akkor versenyben más üzemmel. Annál szebb

eredmény elé néz most, amikor a verseny láza fűt minden egyes munkást.

Győzni akar a versenyben a vargyasi „Maros” szeszgyár munkássága is. Ők 31-32 százalékos kitermelési arányt értek el eddig és az előírt normát legalább 6-7 százalékkal haladták meg. Emellett azonban rendbehozták a gyárépületet és a lakásokat. Most fűrdőt akarnak létesíteni a munkások részére. Tervük az is, hogy szarvasmarhahizlalt rendeznek be. Az ehhez szükséges istálló már készen is van.

Mindkét gyár dolgozói igyekeznek magukat politikailag is kiképezni. Szorgalmasan járnak az újságolvasásra és minden egyes munkás tudatosan vesz részt a szociálista munkaversenyben, mert tudja, hogy ezzel nem csak a saját maga jobbletét mozdítja elő, hanem Népköztársaságunk ujjaépítését is szolgálja.

Hogyan dolgozik az állami vasudvar?

Az állami vasudvar célja, hogy Udvarhelymegyét ellássa vas-áruval. Ennek a céljának meg is tud felelni, mert az államosítás óta a vasipar is óriási fejlődött s így most már az ország ipara teljes mértékben képes kielégíteni a földművesek igényeit. Népköztársaságunk a Román Munkáspárt irányítása mellett gondoskodik az ország lakosságának minden szükségletéről.

Örömmel látjuk az állami vasudvar hatalmas raktárát, ahol jelenleg is *hét és fél vagon nyersvas* várja a megye lakossága között való szétosztását. Ennek legnagyobb része ráfvas, patkóvas, horganyozott lemez, sodronyszeg, zomancozott öntött edény minden méretben. Van ezenkívül raktáron

1 vagon munkált vas: épület és burorvasálás, asztalos és lakatos szerszámok, kereskedelmi és konyhamérlegek, valamint más ipari szerszámok.

Mezőgazdasági gép mintegy három vagonnyi van: vetőgépek, kukoricavető, vas-borona,

lókapa, gabonatisztító, Hohenheim-ekekés, permetező stb.

Háztartási edény és felszerelés kb. három vagonnal

van raktáron: hus-, mák- és dió-őrölők, zomancozott edény, horganyozott vedrek, mosófazekak, zsírosbödönök és sok fajta üveg és porcelán-készlet.

Vegyáru is van vagy két vagonnal:

marószóda, kristálysóda, szódabikarbónát, keserűs, olaj- és vízfestékek, lakkok, kocsikenőcs, féregirtó szerek, cipőkrém, puder, hajolaj, kölnivíz stb.

A műszaki, egészségügyi és elektromos cikkek megint egy vagon tesznek ki és vízvezeték-felszerelésből, tömítő anyagokból, fürdőkád-ból, WC csészékből, villamos egők-ből, lámpákból, huzalokból stb. állanak.

Ez a hatalmas árumennyiség is Népköztársaságunk egyéves fejlődésének muája és bizalommal tölt el a további fejlődésre és haladásra nézve.

Mi történik a nagyvilágban?

Kül- és belpolitikai tájékoztató

Megnyílt a Nagy Nemzetgyűlés új ülészaka

A Nagy Nemzetgyűlés megkezdte új ülészaka. Gheorghiu Dej, a RMP főtitkára előterjesztette az 1949. évi tervgazdaságra vonatkozó törvényjavaslatot. Gheorghiu Dej nagy beszédében vázolta, hogy Románia gazdasági újjáépítését csak a Szovjetunió által nyújtott gazdasági segítség tette lehetővé. Ismertette azokat a hatalmas beruházásokat, amelyeket a Népköztársaság a gazdasági terv szerint eszközöl és amelyek hivatva lesznek arra, hogy az ország termelési színvonalát 40 százalékkal múlja felül az 1948 évi és meghaladja a békeévek színvonalát is. Különös gondot fordít az új törvényjavaslat a mezőgazdaság fejlesztésére, a szövetkezetek kiépítésére és a gépközpontok létesítésére.

Egyesítették a lengyel munkáspártokat

A lengyel munkáspártok egyesítésére összehívott kongresszus véget ért. A lengyel munkáspárt és lengyel szocialista párt egyesülésével egész Délkelet-Európában megvalósult a munkásosztály ideológiai, politikai és szervezeti egysége. A kongresszus elfogadta a Hilary Minos iparügyi miniszter által előterjesztett új hatéves gazdasági tervet is.

Holland orvítamadás Indonézia szabadsága ellen

A hollandok orvult megtámadták Indonéziát. Amint a lapok megállapítják, a támadó gyalogságot Amerikában, az ejtőernyősöket és repülőket Angliában képezték ki. A holland támadás a nyugati imperiaizmus újabb merénylete egy nép szabadsága ellen.

Letartóztatták

Mindszenti magyar heregprimást

A magyar belügyminisztérium jelenté, hogy Mindszenti József esztergomi hercegprimást kémkedésért, valutaüzérkedésért és a köztársaság elleni áruló tevékenységért letartóztatták. Mint ismeretes, legutóbb már a katolicizmus világi vezetői is tiltakoztak Mindszenti hazaáruló politikája ellen, nem csak a katolikus tömegek, így többek közt Szegfű Gyula híres történettudós is. A magyar nemzet vallási és pártkülönbség nélkül, egységesen utasította vissza Mindszenti idegen, imperiaalista érdekeket szolgáló politikáját.

Berlin

Ganeval tábornok, Berlin francia ővezetékének parancsnoka felrobbantatta a berlini rádió két antennatornyát. Így akarta elhallgattatni a béke érdekét szolgáló rádió-leadót, ami azonban nem sikerült, mert már másnap tovább működött a rádióállomás. A német dolgozók megdöbbenéssel értesültek erről a bombamerényletről, amit olyan akciónak tekintenek, amelyet a „hideg háború” kezdeményezői követtek el, akik a terrorhoz és dinamitához folyamodnak, azt remélve, hogy ily módon megerősíthetik helyzetüket.

A kínai néphadsereg újabb sikerei

A kínai néphadsereg csapatai Sanghaihoz közelednek. A legutóbbi

3 nap alatt 130 kilométert haladtak előre. Pekinget és Nankingot teljesen körülzárták a néphadsereg csapatai. Csang Káj-Sek és csapatai fejvesztetten menekülnek.

Közalkalmazottak sztrájkja Olaszországban

A közalkalmazottak hatalmas méretű sztrájkba kezdtek Olaszországban. Habár a jobboldali keresztény demokrata szakszervezet vezetői és a rendőrség mindent megtettek a közalkalmazottak sztrájkjának letörésére, mégis a közalkalmazottaknak 80-90 százaléka megszüntette a munkát.

HIREK

— Volt hadifoglyok összejövetele. A Szovjetunióból hazatért székelyudvarhelyi hadifoglyok december 25-én este összegyűltek a MNSz városi szervezeteinek székházában. Elhatározták, hogy megkérlik a MNSz központi bizottságát, hogy a volt szovjet-hadifoglyok részére, akiknek nagy része már a fogság alatt is fasisztaellenes tevékenységet fejtett ki, nyújtson lehetőséget fokozottabb mértékű munkára.

— Az állami textilüzlet hatalmas forgalma. Az ünnepek előtt, különösen nagy számban látogatta a vásárló közönség a szépen felszerelt és nagy áruválogatással rendelkező állami üzletet. Az állami textilüzlet december 24-én 505 vevőt szolgált ki és 348.414 lejű forgalmazzott. Az előző napokon, amikor a késő esti órákig voltak nyitva az állami üzletek, hogy a dolgozókat is ki tudják szolgálni, akik napközben munkában voltak, még napi 400 000 lejű forgalmuk is volt.

— A görög szabadságharcosok segélyezésére a görögöket segélyező székelyudvarhelyi bizottság eddig beküldött 19 gyermeket, 13 inget leánykák részére, 9 bundasapkát, 9 bárányborsapkát, 1 bekecsket és egy nyakszallat, a központi segélyező bizottsághoz. Mindnyájan siessünk adományainkkal a szabadságharcos görögök gyermekeinek megsegítésére.

— A Scántheia barátainak estélye. December 20-án a Scántheia barátai kedves szórakoztató műsorral rendezték estélyt. Az estélyen az iskolák és a demokratikus hadsereg szerepeltek ének-, tánc- és szavalókarszámokkal és magyar és román nyelvű előadás ismertette a Scántheia szerepét. Feltűnő volt a magyar közönség elmaradása. Vajjon nem a sovinizmusnak egy megnyilvánulása, hogy a magyar lakosság a Scántheia estélyére nem megy el, habár annak műsora nagyjából magyar nyelvű volt és a belépőjegyeket előre meg is vették. Ez a tény is azt mutatja, hogy a Román Munkáspárt utmutatását a sovinizmus leküzdése terén, komolyan kell magunkévá tennünk.

Micsinybeni bor-árjegyzék a „Fenyőbiz” Rt.-nál

Uj vörös literenként	68 lej
Uj fehér	88 „
Óbor	118 „
Sör üvegenként	26 „

A fenti arakhoz hozzászámítjuk a számlabélyeget. 1-2

Sztálin 69-ik születésnapjának megünneplése Székelyudvarhelyen

December 21-én este a zsufolásig megtelt moziteremben lelkesen ünnepelte Székelyudvarhely lakossága Sztálin 69-ik születésnapját. Román nyelven Asztalos Leticia, magyarul Soós Mihály dr., az Arlus elnöke ismertette és méltatta Sztálin életét és munkásságát. A bevezető beszédet és a műsorszámok közötti összekötő szöveget Venczel László középiskolai igazgató mondta. Ezzel az ünnepélyvel is kifejezte Székelyudvarhely lakossága nagy tanítómesterünk iránti háláját és szeretetét.

Mi az értelme az állami boltok bevásárlási rendszerének?

A közönség körében többen komolyan, sőt egyesek gunyoros hangon is kifogásolják, hogy az állami boltokban való vásárlásnál — legyen az akármilyen kicsiségnek, pl. néhány szegnek a bevásárlása — mennyifélé kell a vevőnek eljárnia, vesztegelnie, amíg az árut kezébe kaphatja, miután azt előbb számlázták, csomagolták, ellenőrizték stb.

A kifogásolóknak nincs igazuk. Felelhetnének nekik röviden csak annyit, hogy ez a rendszer a nagyvárosi üzletekben régóta bevezetett és bevált rendszer. Emellett azonban tudnunk kell azt is, hogy ez azért is helyes és szükséges, mert ez a rendszer biztosítja az üzleten belül és maga az állam részére is a pontos eiszámlolást és ellenőrzést.

Végül mindezek mellett meggondolni való, hogy ennek a rendszernek a fenntartása a saját egyéni érdeke minden egyes vásárlónak is. Ez ugyanis az ő számára is teljesebb biztosítja, hogy pénzéért szolidul megállapított üzleti áron kapja meg az árut, anélkül, hogy vele tévedés vagy egyéb ok miatt valaki valamit tulságosan megfizettene, minthogy ezt a gondos ellenőrzés lehetetlenné teszi.

Már ez a biztos tudat is megnyugtathatna minden vásárlót annyira, hogy ne sajnálja azt a néhány pillanatot, amivel a számlázás, ellenőrzés üzleti rendje miatt a megszokottnál kissé több időt kell egy kellemesen fűtött, csinos berendezésű bolthelyiségben eltöltenie.

Tribunalul Județului Odorhei
Instanța specială de sabotaj

Dos. No. 188—1948.

EXTRAS

de pe sentința penală Nr. 236—1948.

In numele legii

Hotărârește:

Condamnă pe inculpată soția lui Bartalis Gáspár de 49 ani, casnică, rom. cat., căsătorită, născ. și dom. în com. Polonița-Odorhei, să plătească o amendă corecțională de 7000 (șeptemii) lei, pentru delictul prev. de art. 27, punctul 1 și 6 și pedepsit de art. 28, cu aplic. art. 37 din legea sabotajului economic, fiindcă în ziua de 22 Octombrie 1948 a transportat pentru comercializare câte o cantitate de unt și carne de vițel, fără respectarea formelor legale.

Amenda se va consemna la CEC, la disp. Ministerului Justiției și Ministerului Af. Interne, în cont sabotaj, iar o cotă de 10 la sută din amendă se va vărsa la Banca de Stat, în cont special, fond timbru IOVR.

În caz de neplată, amendă se va executa în cond. prev. de art. 54 Cp, comb. cu art. 63 din legea sabotajului.

Se confiscă contravaloarea mărfurilor, ce fac obiectul infracțiunii de față, depusă cu chitanța No. 5533—1948, care se va înainta Ministerului Comerțului și Alimentației, împreună cu un extras de pe prezenta.

Se va publica și afișa prin ziarul local „Șabadság”.

Obiectă prin inculpată, să plătească Statului suma de 300 lei cheltueli penale, iar părții civile suma de 1000 lei despăgubiri civile, plus 1000 lei cheltueli de judecată și onorar de avocat.

Agent descoperitor al infracțiunii este: gardianul public Bejenaru Vladimir din Poliția Odorhei.

Cu drept de recurs în 5 zile.
Data și pronunțată în ședința publică azi, 1 Decembrie 1948.

Csang-Káj-Sekné: Te Seki, ebben a nagy szaladásban mennyi minden eltűnt! Se hálóing, se frakk- ing!

Csang-Káj-Sek: Az még nem volna baj, de se Peking, se Nanking...
(Ludas Matyi)

Példázat arról, hogy Anglia lehet-e fölényes az USA többi csatlósával szemben.

Két koldus megy az utcán és az egyik nagy tisztelettel köszönt egy harmadikat. Társa csodálkozva kérde, hogy mi az oka a kalaplengetésnek, amikor a szembejövő ugyanolyan koldus, mint ők maguk. A köszönő megmagyarázza:

— Csakhogy, barátom, ő az Opera előtt koldul.

(Ludas Matyi)

A RATA figyelmébe: Székelykeresztúr és vidéke lakossága hálaival tartozik a Rata autóbustársaságának azért a gondoskodásért, amiért az utazó közönség részére kényelmes és pontos gépkocsijáratokat állított be, azonban egy dolog elkerülhetetlen a társaság figyelmét és pedig a várószoba kérdése. Eddig az utazó közönség az Orbán-vendéglőben várakozott az érkező gépkocsikra, azonban a vendéglőt bezárták és most a szabad ég alatt kénytelen órák hosszat állingálni, ami pedig különösen most télviz idején nagyon kellemetlen és egészségtelen. A társaságnak berelnie kellene egy megfelelő várótermet és így az utazó-közönség jogos panaszai orvosolást kaphatnának.

x Eladó. esetleg kisebbel ráfizetéssel elcserélhető Orbán Balázs u. 40 számú házam. Értekezés Szabó Ödönnél, Bethlen-utca 23 szám alatt. 2-3

x Eladó Zetelakán egy faház és egy fél istálló fa. Érdeklődni lehet Utvarhelyt Rákóczi-ut 75 szám alatt Kovács Ferencnél, Zetelakán Kovács Gáspárnál.

Nyomatott az „UMGISZ” könyvnyomdájában Székelyudvarhelyt.